

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Lad mig indledningsvis understrege, at det møde, der henvises til i forbindelse med spørgsmålet, deltog jeg i – med glæde – efter invitation fra Det Kgl. Teater.

På anmodning gav jeg som oplæg til en debat udtryk for mine tanker om mulighederne for et øget samarbejde mellem kultur- og erhvervslivet, i lighed med hvad jeg har fremført ved tidligere lejligheder og i andre sammenhænge.

Et udgangspunkt for mit indlæg var bemærkninger fra statsministerens åbningstale fra oktober i år, hvor det bl.a. hedder, at der skal »lægges rammer for et frodigt og effektivt samvirke mellem offentlige og private midler på kulturområdet«. Heri udtrykkes jo netop, at regeringen er opmærksom på de mange muligheder, der kan ligge i et sådant samarbejde.

Sponsorering er primært et anliggende for den enkelte institution og den enkelte virksomhed, men hermed er ikke sagt, at staten ikke – såfremt der viser sig interesse herfor – kan engagere sig i en service- og koordinationsfunktion til gavn og glæde for alle parter.

Et andet hovedsynspunkt, som jeg mener bør tillægges vægt, er, at tilførsel af private midler ikke må føre til, at man fra det offentliges side nedtrapper støtten til og engagementet i kulturlivet.

Da vore sonderinger i forskellige kredse har efterladt et indtryk af, at der flere steder hersker en vis uklarhed med hensyn til de skattemæssige forhold omkring sponsorering af kulturlivet, er vi i Kulturministeriet i samarbejde med Skatteministeriet i færd med at søge disse forhold belyst.

Om resultatet af disse overvejelser til sin tid skal føre til en justering af gældende love, skal jeg ikke tage stilling til her og nu, men jeg håber, at jeg inden længe kan fremkomme med konstruktive synspunkter og tanker om dette emne.

Spm. nr. S 387

Til *undervisningsministeren* (11/12 86) af:

Birthe Hansen (SF):

»Hvad agter ministeren at gøre for Zoologisk Museum?«

Begrundelse

Spørgeren finder på baggrund af en artikel af Ole E. Meyer, lektor og udstillingsleder, i Berlingske Tidende for et par dage siden, at Zoologisk Museum udsættes for en udsultning, der er startet i 1986 og åbenbart skal fortsætte i det kommende år, ja, hvem ved hvor længe.

Zoologisk Museum er et sted, hvor man som voksen meget gerne kommer med sine børn. Udstillingerne, både de faste og særudstillingerne, har altid vakt interesse og har på en spændende måde forstået at give både børn og voksne viden om dyr og disses levevilkår, en viden, vi ikke bør være foruden i en verden, hvor flere og flere dyrearter er truede.

Når den borgerlige regering og her blandt andre socialministeren snakker meget om børns vilkår i vort samfund, så burde det, som Zoologisk Museum repræsenterer, være en naturlig del af de tilbud, man fra det offentliges side giver.

Og hvad sker?

I perioden fra den 15. december i år til i hvert fald 19. januar 1987 lukkes de offentlige udstillinger »Danmarks Dyreverden«, »Fra Pol til Pol« og »Oceanernes Dyreliv«. Disse udstillinger lukkes på et tidspunkt, hvor børn og voksne netop har udsigt til nogle fælles fridage, som meget vel kunne have været anvendt til besøg på Zoologisk Museum.

Som lektor Ole E. Meyer skriver: fred og ro vil herske, ingen interesserede børn og voksne på udstillingsarealerne, i filmlokale eller i aktivitetsrum.

Er det meningen med et museum? Jeg spørger bare.

Svar (29/12 86):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan oplyse, at der på finansloven for 1987 er sket en øgning i antallet af videnskabeligt årsværk på 4 til de museale servicefunktioner ved Det Naturvidenskabelige Fakultet, hvorunder Zoologisk Museum hører, og at bevillingen i øvrigt er øget med knap en halv mill. kr. Endvidere kan jeg oplyse, at bevillingen på finanslov 1987 er opretholdt uændret i perioden 1988–90.